

ת"פ 29438/06/15 - מדינת ישראל נגד מהרטו קבדה

בית משפט השלום בבית שמש

ת"פ 29438-06-15 מדינת ישראל נ' קבדה
בפני כבוד השופטת מאיה אב-גנים ויינשטיין

בעניין: מדינת ישראל
באמצעות עוה"ד יצחק חנוך
נגד
מהרטו קבדה
באמצעות עוה"ד לימור זקן
המאשימה
הנאשם

הכרעת דין

בפתח הכרעת הדין וכמצוות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח חדש], התשמ"ב-1982, אציין כי החלטתי לזכות את הנאשם מעבירת האיומים שיוחסה לו בכתב האישום, ולהרשיעו בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית.

1. בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 25/01/15 בשעה 15:29 או בסמוך לכך, ברח' הגפן בסמוך לבניין מספר 1149 בבית שמש, החזיק הנאשם סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 0.1437 גרם נטו, לצריכתו העצמית, בניגוד לדין וללא היתר מאת המנהל. הסם הוחזק על שולחן במחסן, בתוך קופסה בצורת סוללה.

באותן הנסיבות, איים הנאשם על השוטר דני מושקוביץ בפגיעה שלא כדין בגופו באומרו "מי אתה בכלל יא מזדיין אחד, אל תדאג, נביא אותך בחצי, אתה עוד תראה" וזאת, בכוונה להפחידו או להקניטו.

2. הנאשם לא הכחיש שהסם נתפס במחסן ושהסם שייך לו, אך טען לחיפוש בלתי חוקי. אשר לעבירת האיומים, לטענת הנאשם לא אמר את המיוחס לו בכתב האישום, אלא "אתה עם הדיבור שלך עוד יביאו אותך בחצי על הדיבור המלוכלך", משפט שאין בו משום איום.

דין:

חוקיות החיפוש:

3. כידוע, בהתאם להוראות הדין, רשאי שוטר להיכנס לחצרים ולערוך שם חיפוש ללא צו, כאשר יש לו יסוד להניח שמבצעים או שביצעו זה מקרוב בחצרים עבירה מסוג פשע או עבירת סמים (סעיף 25 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), התשכ"ט-1969 וסעיף 28(א) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973). **"בנוגע לחיפוש, די באמונה בתום לב אצל המחפש בדבר קיום הנסיבות המקימות את סמכות החיפוש"** (ע"פ (מרכז) 46081-08-11 מדינת ישראל נ' משה חבושה. 26/02/12).

4. במקרה שלפניי, שלושת השוטרים שהעידו (שניים כעדי תביעה ואחת כעדת הגנה), אישרו שהריחו עישון סמים מבעד לדלת המחסן הסגורה, והריח האמור הוא שהוביל את השוטרים לבצע את החיפוש במחסן, חיפוש שבמהלכו נתפס הסם.

5. לאחר שהתרשמתי מעדות שלושת השוטרים, נחה דעתי שהשוטרים אכן הריחו ריח של חומר החשוד כסם ושאכן היה לשוטרים יסוד להניח שבמחסן מבוצעת עבירה.

השוטרת קארין אלביליה תמכה בעדותו של השוטר מושקוביץ: **"אנחנו מריחים את זה המון במסגרת העבודה ואנחנו יודעים לזהות שמדובר בחומר חשוד כסם וזה מה שהרחתי מבעד לדלת"** (פרוט' 22/03/17, עמ' 11, ש' 7-8).

6. עדותו של השוטר לשעבר אמיר בן צבי, הייתה מהימנה במיוחד. המדובר בעד שעבד כשלוש שנים בשירות המשטרה, פרש מהשירות וכיום עובד כמהנדס בניין. עדותו של השוטר לשעבר בן צבי, היתה מקצועית וקוהרנטית. ניכר היה מעדותו שאין הוא מבקש להרע לנאשם, להעצים את האירוע או להוסיף על שארע, אלא לתאר את הדברים כהוויתם. השוטר לשעבר בן צבי אישר את דברי השוטר מושקוביץ, ש**"המקום הזה הוא בעייתי בבית שמש. כל הרחוב, שורת המחסנים אנחנו בדרך כלל עושים שם סיורים"**. **"ברחוב הגפן עשינו סיור. זה סיור שאנחנו עושים דרך ועל הדרך הזאת יש הרבה סמים והרבה פעילות חשודה"** (פרוט' 29/03/17, עמ' 24, ש' 6-7 וש' 10-11).

השוטר לשעבר בן צבי הבהיר בעדותו, **"יש שם שורה של מחסנים. את שואלת למה ספציפית הגעתי למחסן הזה? את עוברת ובאיזה שהוא שלב הריח מתחזק יותר או נחלש. אי אפשר להתעלם מהריח"**. **"כל השירות שלי כשוטר שאני מריח את הריח הזה אני יודע לאן ללכת מבחינת החוזק שלו. אם הגעתי לדלת הזו ועוד שני שוטרים מריחים כמוני שזה מהדלת הזו אז מתחזקת התחושה שזה משם"**. (פרוט' 29/03/17, עמ' 24, ש' 30-31 ועמ' 25, ש' 1-2).

7. בסיכומי ב"כ הנאשם אישרה ב"כ שהשוטר לשעבר בן צבי היה "הוגן וישר", כדבריה, אך טענה שכן צבי העיד **"שהם ראו את הדלת וניתן לזהות מרחוק כי זה מנעול גדול, אז הם הלכו לכיון הזה כי הדלת לא הייתה נעולה הם החליטו שזה המקום"**, אלא שגרסתו של בן צבי הייתה שונה. לטענתו, הריח הוא שהוביל את השוטרים לדלת המחסן: **"הלכתי לפי הריח עד למקום שהריח נהיה ממש חזק ובדלת הזאת ספציפית לא היה מנעול"** (פרוט' 29/03/17, עמ' 27, ש' 13).

8. לטובת הנאשם, מוכנה אני לקבל שבין השוטר מושקוביץ לנאשם היסטוריה של חוסר אמון וחשדנות, על רקע אירועים שקדמו לאירוע נשוא כתב האישום. אין באמור כדי לבסס את הסברה לתיאום גרסאות ולסילוף המציאות עד כדי המצאת בדיה, כפי טענת ב"כ הנאשם בסיכומיה (**"השוטר אמיר היה חדש בצוות הוא אמר שהוא היה מתלמד אז היה איתם גם מתלמד ולא מן הנמנע שהשוטר דני אמר לו איך עושים ומתי עושים ואיך אפשר ליצור חשד סביר כי הנאשם הוא תמיד חשוד בעיניו"**). פרוט' 29/03/17, עמ' 40, ש' 9-11). גם "התחושה" למעצר בלתי חוקי, נותרה בגדר "תחושה" לה טענה ב"כ הנאשם. הא ותו לא (**"התחושה שבוצע מעצר שלא כדין ועכשיו מבצעים פעולות חקירה כדי לסגור פינות, שלא לדבר על היכולת שלי לחקור את העדים גם על פעולות חקירה שבוצעו או לא"**). פרוט' 29/03/17, עמ' 40, ש' 18-20).

9. תיאור האירוע מפי שלושת השוטרים היה דומה, ולא נמצאו בעדויותיהם סתירות מהותיות, היורדות לשורשם של דברים. הפערים בגרסאות היו לכל היותר פערים סבירים בתיאור אירוע על ידי אנשים שונים. לא ניתן להסיק מכך שתיאוריהם לא היו זהים, כי מי מהשוטרים ניסה להטעות את בית המשפט.

10. מנגד, עדות הנאשם הייתה עדות מתחמקת, מעורפלת ומתפתחת. לשם המחשה, למרות שאין מחלוקת של ממש שהסמים שנתפסו בתוך "הסוללה" שייכים לנאשם, כאשר נשאל בנדון, בחר הנאשם שלא ליתן תשובות ברורות:

"ש. את הסוללה ראית. הודית במשטרה שהיא שלך ושהיו בה סמים.

ת. לא זוכר שהודיתי.

ש. הסוללה שלך.

ת. היא הייתה במחסן.

ש. היא שלך או לא שלך.

ת. אני יכול לתת לך תשובה כזו, שהסוללה הזו יכולה להיות שלי, אבל אני לא אגיד לך שהיא שלי כי באותה תקופה לא הייתי מעשן. לא זכור לי ששמתי את זה במחסן.

ש. אז מי זרק את זה במחסן.

ת. יכול להיות שזה אני.

...

ש. אתה ידעת שיש בפנים מריחואנה?

ת. לא.

ש. ששאלו אותך אם יש בסוללה סמים אתה אמרת "מה אתה אומר" שורה 28, 29.

ת. אני לא זוכר את הדפים אני יודע מה היה שם.

ש. בשורה 59 שואלים אותך "אתה יודע שיש בפנים סמים" ענית "אמרתי לך שאני מעשן, תעשה את החישובים שלך" מה אתה מבין מהתשובה שלך?

ת. אני מבין מהתשובה שלי הרבה דברים. כמו שאתה מבין ככה אני מבין.

ש. אתה רוצה להסביר את התשובה שלך?

ת. מה השאלה?

ש. חוזר על השאלה.

ת. שיעשה את החישובים שלו הם צריכים להצביע שאם יש במחסן סוללה היא שלי ואם יש סמים אז כנראה שהם שלי. אף פעם אני לא אומר שקר.

...

ש. הסמים שהיו בסוללה שלך או לא?

ת. אני משער שזה שלי אבל לא היה לי בו שימוש כלשהו באותה תקופה ולכן גם לא היה צורך להחביא אותו. הם מצאו אותו ... לא זוכר איפה, אבל מה שבטוח שלא היה לי בו

שימוש.

ש. זה שאריות מהתקופה שכן היית משתמש?

ת. יכול להיות.

ש. עוד מישהו השתמש בזה חוץ ממך?

ת. לא.

ש. אז זה שלך?

ת. יכול להיות. כל המוצרים אנחנו לא צריכים בבית אנחנו זורקים במחסן אני לא אומר
שזה לא שלי" (פרוט' 29/03/17, עמ' 30, ש' 8-16; עמ' 31, ש' 1-12; עמ' 32, ש' 9-17).

11. גם גרסת הנאשם לשהייה תמימה במחסן, נמצאה כבלתי סבירה. הטענה שהנאשם וקינדו ישבו לדבר במחסן קטנטן (2.5 מ' X 2 מ'), אשר על פניו היה עמוס בצידוד שלא היה נחוץ בבית הנאשם, נשמעה בלתי סבירה (במחסן היו "שולחן. כל דבר שלא צריך בבית, זרקנו למחסן. היו שם מדפים, ארונות, אופניים, מזוודות". פרוט' 29/03/17, עמ' 29, ש' 22). קינדו אישר את האמור בעדותו:

ש. אתה מסכים איתי שאין מה לעשות במחסן?

ת. כן. מה אפשר לעשות במחסן? (פרוט' 29/03/17, עמ' 36, ש' 18-19).

12. הנאשם טען בעדותו, "בסביבות 13:00-14:00 קבעתי עם קינדו שיביא לי מכתב פיטורין" (פרוט' 29/03/17, עמ' 28, ש' 8). קינדו מסר בעדותו גרסה דומה, אלא שבהודעות הנאשם וקינדו מיום האירוע, אף אחד מהם לא התייחס למכתב פיטורין כלשהו. יתרה מכך, מהודעתו של קינדו עלה שהמדובר היה במפגש אקראי, נתון שאושר ע"י הנאשם בעדותו ("כנראה שזה היה במקרה". פרוט' 29/03/17, עמ' 30, ש' 1). השניים אף לא טענו לעבודה במקום עבודה משותף בעבר. כשנשאל הנאשם האם הוא וקינדו עובדים ביחד, השיב בשלילה, ללא כל התייחסות לתעסוקה משותפת בעבר או להעברת מכתב פיטורין מהמעסיק. אציין, כי קינדו נשאל בחקירתו הנגדית מתי פוטר הנאשם והשיב שהנאשם פוטר מספר חודשים לפני יום האירוע (פרוט' 29/03/17, עמ' 34, ש' 2).

13. קינדו העיד עדות שאופיינה בעמימות ותשובות מתחמקות. קינדו השיב אך על חלק מהשאלות וסרב להשיב לשאלות אחרות. ייתכן ובבסיס עדותו המהוססת והמתחמקת של קינדו, חששו נוכח הליך פלילי אשר לטענתו מתנהל נגדו בבית משפט זה, ואשר קינדו סירב להבהיר מהותו (פרט לטענה כללית שמדובר בתיק הנוגע לאישום בגין אלימות).

14. יתרה מכך, הנאשם טען שהמיכל דמוי הסוללה בו נתפסו הסמים, משמש כפנס בעל מתג. בחינת המיכל דמוי הסוללה העלתה מפורשות, כי אין המדובר בפנס ואין למיכל האמור כל מתג.

15. נוכח מכלול האמור, מצאתי להעדיף את גרסת שלושת השוטרים שהריח שהריחו, הוא שהובילם להקיש על הדלת ולבצע חיפוש במחסן, ולמסקנה שהחיפוש היה חוקי ובוצע כדיון.

הטענה למחדלי חקירה:

16. נתתי דעתי גם לטענה ולפיה, השוטר דוד מולקנדוב לא ביצע לנאשם בדיקת שתן לאיתור שרידי סם, למרות שהנאשם הביע הסכמה לביצוע בדיקה כאמור, אך לא מצאתי שיש בכך כדי להעיד על מחדל חקירה המצדיק זיכוי הנאשם. הסברו של השוטר מולקנדוב לכך שנוכח הודאת הנאשם בהחזקת הסם, לא מצא צורך בביצוע הבדיקה, אינו בלתי סביר ("אני לא ראיתי צורך לבצע בדיקת שתן כי החשוד קשר את עצמו לסמים ולכלים ששימשו אותו לעשן את הסם". פרוט' 22/03/17, עמ' 9, ש' 23-24).

17. יצוין, כי כבר בשורה 7 של חקירתו מיום האירוע, נשאל הנאשם "אתה משתמש בס(מ)ים?" והשיב בחיוב (ת/1). השאלה האם מוכן הנאשם לבצע בדיקת שתן נשאלה בשורה 17, לאחר שהנאשם הבהיר שהוא מעשן נרגילות וסמים קלים. יתרה מכך, מיד לאחר השאלה האם הנאשם מוכן לבצע בדיקת שתן, נשאל הנאשם האם הוא מעשן סמים מסוג מריחואנה, והשיב בחיוב (שורות 19-20, ת/1).

18. הבהרת השוטר מולקנדוב שאין הוא מבצע את בדיקת שתן במהלך חקירה, אלא במידת הצורך לאחר סיומה, סבירה בנסיבות העניין. הסברה שלא בוצעה בדיקת שתן במכוון, כדי שלא להפריך את הטענה שהחיפוש בוצע נוכח חשד לצריכת סמים במחסן, דחוקה. דומה היה שבתום חקירת השוטר מולקנדוב, גם ב"כ הנאשם התרשמה שאין מדובר במעשה מכוון וביקשה שהשוטר יבהיר האם כעת, לאחר שכלל הנסיבות ידועות, ראוי היה בדיעבד לבצע את בדיקת הסמים ("הבנתי שלא עשית את זה בכוונה. אחרי ששמעת את הרקע והנתונים ואתה חוקר מנוסה ומבין, האם לא נכון היה לעשות פעולת חקירה ולבצע גם בדיקת שתן כדי להביא את כל התמונה?". הדגשות הוספו. פרוט' 22/03/17, עמ' 10, ש' 6-7). שאלת ב"כ נענתה ע"י השוטר מולקנדוב בשלילה.

19. גם העובדה שהשוטר לשעבר בן צבי והשוטרת אלביליה לא ערכו דו"חות חקירה, והשוטר לשעבר בן צבי מסר עדות 6 ימים לאחר האירוע, אין בה כדי להוות מחדל משטרתי בעוצמה המצדיקה זיכוי הנאשם.

איומים:

20. לצורך בחינת עבירת האיומים, על בית המשפט לבחון אם יש בדברים שנאמרו כדי להטיל אימה בלבם של אדם רגיל מן היישוב, בנסיבותיו של האדם שנגדו הופנה האיום. "בחינת תוכנו של הביטוי אינה מתבצעת באופן המנותק מן הנסיבות אלא בתוך ההקשר בו ניתן הביטוי. בית המשפט יבחן את הנסיבות שאפפו את מסירת הביטוי ואת הנסיבות בהן הוא נקלט. כמו כן יבחן בית המשפט את המסר שהיה גלום בביטוי" (רע"פ 2038/04 שמואל לם נ' מדינת ישראל. פ"ד ס(4) 96, 110 (להלן: "הלכת לם"; ע"פ 3779/94 חמדני נ' מדינת ישראל. פ"ד נב(1) 408. להלן: "הלכת חמדני").

"מיותר לציין, כי לא כל התייחסות שלילית לאחד או יותר מהתחומים המוזכרים בסעיף 192 עולה כדי איום. יש והאיום הוא ברור וחד-משמעי, כאשר הוא מפורש ובוטה. יש ומתעורר קושי בהכרעה אם אכן מדובר בביטוי מאיים. כך, כאשר לביטויים גבוליים שיש בהם איום נרמז או איום מוסווה וכך, לעתים, בביטויים בעלי משמעות מאיימת בנסיבות המיוחדות של המאויים. החשיבות שיש לסיווג ביטוי כ"איום" במובנו העברייני נובע מן ההגבלה האינהרנטית הקיימת בעבירת האיומים על חופש הביטוי של הפרט. סיווגו של ביטוי כ"איום" מוציא את הביטוי אל מחוץ לתחום הביטוי המוגן והופך את האדם שביטא אותו לעברייני. בכך נפגע חופש הביטוי הנתון לכל אדם וככל שיינתן פירוש רחב יותר למושג האיום כך תתעצמנה המגבלות על חופש הביטוי. בשל התנגשות זו - בין הערך של חופש הביטוי לבין הערכים הקשורים בהגנה על שלוות נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של

הפרט - קשה לעתים לקבוע במדויק אילו תכנים יעלו כדי איום ואילו לא...

אכן, במקרים הקיצוניים ניתן יהיה לקבוע בנקל אם תוכן הביטוי עולה כדי איום, אם לאו. המקרים הבעייתיים יהיו כאמור מקרי הביניים, בהם לצד קיומו של חשש לפגיעה בערכים המוגנים בסעיף 192 מחד-גיסא, יהיה חשש ממשי וכבד משקל לפגיעה בלתי מידתית בחופש הביטוי מאידך-גיסא. במקרים אלה יידרש בית המשפט למצוא את האיזון בין השיקולים המתחרים - הגנה על חופש הביטוי מזה והגנה על שלווה נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט מזה - המתאים לנסיבות הענין. בית המשפט יידרש בכל מקרה לבחון את הנסיבות המיוחדות של הענין שבפניו תוך שהוא מנחה את עצמו על פי התכליות הכלליות עליהן עמדנו לעיל. בחינה משולבת זו היא שתקבע את התוצאה בכל מקרה ומקרה" (הלכת לם, בעמ' 109-108).

21. בנסיבות תיק זה, ועל מנת לקבוע האם ניתן לסווג את דברי הנאשם כ"איום", יש ראשית להבהיר את משמעות הביטוי המיוחס לנאשם ("להביא בחצי"), ביטוי אשר גם בתום שמיעת העדויות, נותר ללא פרשנות ברורה. במילותיו של השוטר מושקוביץ, "יש לזה הרבה פירושים". במקרה שלפניי, הפרשנות הרלוונטית בנסיבות התיק ואף כוונת הנאשם, מתוך כלל הפירושים האפשריים, לא הוכחו:

"ש. אתה זוכר, אתה כתבת בדו"ח הפעולה "אל תדאג נביא אותך בחצי" למה אתה חושב שהוא התכוון שהוא אמר "נביא".

ת. לא יודע למה הוא התכוון" (הדגשה הוספה) (פרוט' 29/03/17, עמ' 22, ש' 3-1).

22. השוטר מושקוביץ ניסה להסביר בעדותו את משמעות הביטוי, אך מדבריו עלה שהנאשם התריע בפניו לבל יפעל בצורה אלימה כלפי הנאשם או כלפי חשוד אחר:

"ש. בדו"ח הפעולה ציינת שאמר לך החשוד "אל תדאג נביא אותך בחצי אתה עוד תראה". מה זה נביא אותך בחצי?

ת. בשפת רחוב, זה פשוט מאוד שאלומות או שנתפוס אותך על מקרה שאני מרביץ לחשוד או שזה פירושים של מכות ואיומים. "נביא אותך בחצי" זה במילה פשוטה "אני אחזיר לך, אל תדאג יש לך מקרה פתוח". שאני בסיטואציה הבאה עם החשוד הוא יחזיר לי כמו שהיה עכשיו או שאני אתקוף אותו וזה ואז הוא יביא אותך בחצי זה כאילו הוא יחזיר לי על מה שקרה" (הדגשות הוספו) (פרוט' 29/03/17, עמ' 14, ש' 15-10).

23. הסברו של השוטר מושקוביץ מתיישב עם הפרשנות שנתן הנאשם לביטוי "להביא בחצי" - להתריע בפני השוטר מושקוביץ, לבל ינהג כלפיו או כלפי אחר בצורה אלימה או פוגענית:

"ש. יש חקירה שניה שבה נחשדת באיומים על אותו בלש דני, אמרו לך שאתה חשוד שאיימת על שוטר. שואלת אותך השוטרת (מציגה לך) "טוענים שאיימת על שוטר ואמרת שתביא אותו בחצי". ואתה עונה "לא אמרתי דבר כזה, אמרתי אתה עם הדיבור שלך עוד יביאו אותך בחצי על הדיבור המלוכלך". למה התכוונת?

ת. כשהוא מביא אנשים למצב של השפלה ויהיה למישהו כסף לעו"ד, אז יצאו עליו. לא הייתה לי כוונה לאיים. אני לא אדם אגרסיבי. בכלל לא. התכוונתי שאם היה לי כסף לעו"ד.. אם למישהו הייתה יכולת ורצון לצאת על השוטר הזה באיזו דרך, אז הוא היה עושה את זה. לי אין את האפשרות ולכן אני לא יכול לעשות את זה. אמרתי את זה כשהוא חונק אותי. הוא הבין מה אמרתי.

ש. כשאתה אומר "לצאת על השוטר", למה הכוונה? שירביצו לו?

ת. ברוך השם אני יודע לדבר. יש לי פה. אני מאמין שבית המשפט הבין אותי.

...

אם היה למישהו כסף לצאת עליו לצאת בדרכים בחוק, הייתי עושה את זה, אבל אני אתיופי פשוט. אני נראה לו חשוד כי אני עם כיפה וציצית. זה התנהגות? אמרתי שיביאו אותו בחצי על הדבר הזה. בעקרון זה מה שקרה. הם לא הזדהו והייתי צריך לפעול בדרכים של עו"ד, אבל אני פשוט ולא יכול לעשות את הדברים האלה. אין לי ראש למשפטים ודברים כאלה. הכוונה הייתה שלא יתעסק איתי. הוא משפיל אותי בפני אנשים. אני נראה חשוד? אני בעל תשובה כבר 4 שנים ולא עשיתי בזמן הזה שום פשע" (פרוט' 29/03/17, עמ' 28 ש' 32 - עמ' 29, ש' 17).

"ש. נכון שאמרת לשוטט "עוד יביאו אותך בחצי על הדבור המלוכלך הזה?"

ת. כן.

ש. מה זה אומר "יביאו אותך בחצי"? אני יודע שהכוונה לקפל אותך בחצי? זה המשמעות?

ת. זאת לא המשמעות. המשמעות שעוד יביאו אותך בחצי על דיבור כזה, זה תוך כדי שדניאל מוסקוביץ חונק אותך, הייתי עצבני אמרתי לו "עוד יביאו אותך בחצי על דיבור כזה" הכוונה שהוא הקניט אותי שאני אתיופי מלכולך. התכוונתי שלמי שיש אמצעים, לא יודע מה המילה שאני מחפש, למי שיש אמצעים לצאת על אותו שוטר בצורה משפטית או במח"ש אז זאת הייתה כוונתי..." (פרוט' 29/03/17, עמ' 20-13).

24. בכגון דא יודגש- אין עבירת איומים משתכללת אלא אם עניינו של האיום בפגיעה **שלא כדין**. על פניו, ביסוד האמירה שיוחסה לנאשם עומד הרצון להביא את מושקוביץ למודעות בדבר תוצאה חוקית אפשרית של מעשיו העתידיים, ולשקילת צעדיו בהתאם, בבחינת אמירה או אזהרה מותרת. הבעת רצונו של נאשם להלין על התנהלות השוטר בפני המחלקה לחקירות שוטרים או לנקוט בהליכים משפטיים (על ידי הנאשם או על ידי אחר), כדי להגן על זכויותיו, אינה מהווה כשלעצמה דבר איום.

סוף דבר:

25. הנאשם מזוכה מעבירת האיומים שיוחסה לו בכתב האישום, ומורשע בהחזקת סמים לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) + (ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

ניתנה היום, כ"א סיוון תשע"ז, 15 יוני 2017, במעמד הצדדים.